

Sygn. akt VIII U 2514/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 2014 r. w Gliwicach

sprawy G. G. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania G. G. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 3 września 2013 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od 1 sierpnia 2013 r.

(-) SSO Janina Kościelniak

Sygn. akt. VIII U 2514/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3.09.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu G. G. (1) (G.) prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.), ponieważ nie udowodnił on 15 - letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Organ rentowy wskazał, że ubezpieczony udowodnił jedynie 9 lat, 2 miesiące i 9 dni pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej w okresie od 20.02.1973 r. do 30.04.1982 r. w Przedsiębiorstwie (...) w M., gdy skarżący pracował jako elektromonter.

ZUS wyjaśnił, że do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych nie zaliczył skarżącemu okresu od 1.05.1982 r. do 30.06.1987 r., z uwagi na występujące rozbieżności w dokumentach obrazujących przebieg zatrudnienia, tj. w

świadczenie pracy z dnia 2.12.1991 r., gdzie zaznaczono, że odwołujący pracował na stanowisku „mistrza odcinka robót elektrycznych”, a w świadectwie dotyczącym wykonywania pracy w warunkach szczególnych wskazano, że pracował, jako elektromonter instalacji linii i urządzeń elektromagnetycznych. ZUS nie zaliczył ubezpieczonemu również do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresu od 1.07.1987 r. do 30.11.1991 r., gdy skarżący pracował na stanowisku kierownika. Zdaniem organu rentowego praca wykonywana przez odwołującego wiązała się nie tylko z nadzorem pracowników, ale również z wykonywaniem czynności organizacyjnych do których należą między innymi czynności kadrowe oraz inne prace administracyjno-biurowe nieobjęte wykazem stanowisk załączonym do zarządzenia nr 9 (...) z dnia 1.08.1983 r., a także w wykazie A dziale XIV poz. 24.

Od w/w decyzji odwołanie wniósł ubezpieczony. Odwołujący wskazał, że w okresie od 1.05.1982 r. do 30.06.1987 r. był zatrudniony jako mistrz odcinka robót elektroenergetycznych i w tym okresie przez osiem godzin dziennie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywał pracę jako elektromonter instalacji linii i urządzeń elektroenergetycznych. Zdaniem skarżącego, stanowisko przez niego zajmowane w w/w okresie zostało wymienione w wykazie A dziale V poz. 2 pkt 6 stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1.08.1983 r. Ubezpieczony podniósł również, że w okresie zatrudnienia od 1.07.1987 r. do 30.11.1991 r., gdy pracował na stanowisku kierownika odcinka robót, nie zmienił się charakter dotychczas wykonywanych przez niego czynności, chociaż jego wynagrodzenie uległo podwyższeniu, a stanowisko dotychczas zajmowane uległo zmianie. Skarżący wskazał, że w w/w okresie jego praca polegała na kierowaniu bezpośrednio brygadą składającą się z 6 - 8 osób i wraz z nimi wykonywał powierzone prace, kontrolując wykonanie prac pod względem technicznym, a także dokonując odbioru tych instalacji i urządzeń. Skarżący dodał nadto, że nie posiadał dodatkowego biura, a w razie potrzeby przejrzenia dokumentacji, dokonywał tego w domu, po godzinach pracy, ponieważ w pracy nie miał do tego warunków. Odwołujący wskazał w końcu, że zakład pracy, zatrudniający ubezpieczonego w w/w okresie, uznał wykonywaną przez niego pracę, jako pracę wymienioną w dziale XIV, poz. 24 w załączniku do zarządzenia nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1.08.1983 r., tj. jako nadzór techniczny na budowach chłodni i kominów przemysłowych. Z powyższą okolicznością ubezpieczony zgadza się w sposób częściowy, ponieważ jego zdaniem, pomimo formalnej zmiany stanowisk w okresie od 1.05.1982 r. do 30.11.1991 r., w dalszym ciągu wykonywał on pracę elektromontera.

Ubezpieczony doprecyzował również, że od grudnia 1991 r., nastąpiło przekształcenie zatrudniającego go zakładu pracy, w związku z czym zmienił się zakres wykonywanych przez niego obowiązków.

Odwołujący zawnioskował o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków w osobach J. T. oraz A. S..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, wnioskując, jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony, urodzony w dniu (...) w dniu 27.08.2013 r. złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończył 7.10.2010 r.

Skarżący, na dzień 1 stycznia 1999 r., legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat.

Ubezpieczony nie jest członkiem OFE.

Ubezpieczony był zatrudniony kolejno:

- w okresie od 10.07.1968 r. do 10.02.1973 r. w Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego w R., jako elektromonter,
- w okresie od 20.02.1973 r. do 30.04.1982 r. w Przedsiębiorstwie (...) w M. na stanowisku elektromontera,

- w okresie od 1.05.1982 r. do 30.06.1987 r. w Przedsiębiorstwie (...) w M., na stanowisku mistrza odcinka robót elektrycznych,
- w okresie od 1.12.1991 r. w (...) S.A. M., na stanowisku kierownika odcinka robót.

Przedsiębiorstwo w którym ubezpieczony pracował w okresie od 1.05.1982 r. do 30.06.1987 r., a także w okresie od 1.08.1987 r. do 30.11.1991 r. tj. Przedsiębiorstwo (...) w M., zostało przekształcone w (...) S.A.

Przedmiotem działalności w/w zakładu pracy była budowa obiektów rolniczych, m.in. chłodni służących przechowaniu warzyw i owoców, a także doprowadzanie linii elektrycznych wysokiego, średniego i niskiego napięcia również do obiektów rolniczych, m.in. ferm kurzych.

Do momentu przekształcenia Przedsiębiorstwa (...) w M., ubezpieczony pracował na stanowisku "mistrza odcinka robót elektrycznych". Na odcinku elektrycznym pracowało kilka brygad, a odwołujący nadzorował pracę jednej z nich. Brygada składała się od 6-8 elektromonterów. Każdy z elektromonterów posiadał uprawnienia (...) do 20 kW, a także uprawnienia wysokościowe.

Do zasadniczych obowiązków mistrza należała weryfikacja przeprowadzonych robót, tj. stwierdzenie dopuszczalności podłączenia linii pod napięcie, a także koordynacja prowadzonych robót elektromonterskimi. Odwołujący jako mistrz brygady przebywał stale w terenie. Oprócz w/w czynności skarżący sprawdzał obecność członków brygady i rozczytywał dokumentację, przy czym tą ostatnią czynność wykonywał po godzinach pracy. Odwołujący sprawował nadzór na brygadą wykonującą czynności elektromonterskie przez osiem godzin dziennie.

Z chwilą przekształcenia zakładu pracy odwołującego w (...) S.A., ubezpieczony wykonywał pracę na stanowisku kierownika odcinka robót w T.. W związku z w/w przeszeregowaniem odwołujący wykonywał takie same czynności jak na poprzednim stanowisku, z tym że doszły do tego obowiązki związane z rozliczaniem finansowym i materiałowym budowy na danym odcinku robót. Obowiązki te polegały na przyjmowaniu wcześniej zamówionych materiałów niezbędnych do wykonania robót, ewidencjonowaniu tych materiałów, a także rozliczaniu się z nich. Raz w miesiącu, odwołujący poza wymiarem czasu pracy wykonywał rozliczenie budowy pod względem finansowym. Pracując na stanowisku kierownika odcinka robót, ubezpieczony nadzorował podległą mu brygadę elektromonterów przez osiem godzin dziennie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o : akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonego, zeznania świadków w osobach J. T. oraz A. S., oraz zeznania ubezpieczonego.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz do rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl 184 ust 2 ustawy – w brzmieniu obowiązującym do 31.12.2012r. – emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługiwała pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku

o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy – w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Z dniem 1.01.2013 r. treść art. 184 ust. 2 ustawy, uległa zmianie – na mocy art. 1 pkt 20 ustawy z dnia 11 maja 2012r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2012r. poz. 637). Zgodnie z aktualnie obowiązującym art. 184 ust 2 ustawy, od 1 stycznia 2013r. rozwiązanie stosunku pracy nie jest już przesłanką konieczną do nabycia emerytury na podstawie tego przepisu.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 w/w ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 60 lat dla mężczyzn
2. ma wymagany 25 - letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Natomiast jak stanowi § 1, ust. 1 i 2 rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej "wykazami". Właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne związki spółdzielcze w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Zgodnie z wykazem A, dział II prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych są pracami w szczególnych warunkach, uprawniającymi do niższego wieku emerytalnego.

Pracami wykonywanymi w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy są również prace wymienione w wykazie A, dziale XIV pkt 24 powoływanego rozporządzenia, tj. kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżyniersko-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r.

W przedmiotowej sprawie okoliczność sporna dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1.01.1999 r.) wymaganego 15-letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Organ rentowy nie uwzględnił bowiem ubezpieczonemu całego okresu zatrudnienia wskazanego przez skarżącego, jako wykonywanego w szczególnych warunkach.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 - letnim okresem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Jak wynika z postępowania dowodowego ubezpieczony w okresie spornym wykonywał pracę polegającą na nadzorowaniu elektromonterów. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że wykonywanie czynności takich jak weryfikacja poprawności przeprowadzonych robót elektromonterskich, dokonanych przez podlegającą mu brygadę elektromonterów, m.in. stwierdzenie dopuszczalności podłączenia linii pod napięcie, a także koordynacja robót elektromonterskich - wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu pracy - mieści się w pojęciu prac wykonywanych w warunkach szczególnych o których mowa w wykazie A, dziale XIV pkt 24 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r.

Powyższego faktu nie podważa okoliczność, że odwołujący formalnie został zaszeregowany na stanowisku najpierw mistrza odcinka robót elektrycznych, a później jako kierownik odcinka robót. Z postępowania dowodowego bowiem w sposób jednoznaczny wynika, że zakres czynności odwołującego na obydwu stanowiskach zasadniczo nie różnił się. Skoro w okresie spornym skarżący wykonywał nadzór na brygadą elektromonterów stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, to pozwala to stwierdzić, że tak wykonywana praca, była pracą wykonywaną w warunkach szczególnych, pomimo rozbieżność zachodzącej w dokumentacji obrazującej przebieg zatrudnienia ubezpieczonego.

Staż pracy wykonywanej przez ubezpieczonego w okresie spornym, w sumie ze stażem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych uznanej przez organ rentowy, daje ubezpieczonemu wymagany 15-letni okres pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

Spełnienie pozostałych przesłanek nie było sporne. Ubezpieczony posiada wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a w dniu 7.10.2010 r. ukończył wymagany wiek, nie jest członkiem OFE.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Janina Kościelniak

Zarządzenie:

1. uzasadnienie odnotować,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu.,
3. kalendarz 14 dni lub z wpływem.

G., dnia .....

J.S.